

Juwelier Els komt alleen bij de klanten thuis

door Jacqueline van Ginneken

Ze heeft gedacht om een winkel te beginnen. Maar ja, crisis. Bovendien wilde Els Schreijer graag een kind, dus hoe moest ze dat in godsnaam combineren?

En zo kwam ze op het idee om naar de mensen thuis te gaan. Niks hoge winkelhuur, niks dure voorraden. Als voormalig bedrijfsleidster bij juwelierszaken in Arnhem, Oss en Amsterdam kent ze die zorgen.

Haar klanten zijn ouderen in woonzorgcentra en seniorenflats. Ze maakt sieraden schoon, vervangt priegelsluitingen door handige magneetsluitingen, maakt ringen die niet meer om een reumavinger passen groter en polijst de sieraden zodat ze weer mooi glanzen.

Het is handig, hoeven ouderen de deur niet uit. Els heeft bovendien een mobiel pinapparaat bij zich, dus ze hoeven ook geen geld te (laten) halen.

Het is ook leuk, want Els vertelt onderwijl iets over de techniek, over sieraden, over edelstenen. „Het is altijd een gezellige ochtend of middag. Soms verkoop ik niets. Maar ze zijn zo dankbaar als hun sieraad weer schoongemaakt is.”

Inmiddels heeft de 36-jarige ondernemster ook armbandjes en ketinkjes van zoetwaterparels bij zich als ze naar zorgcentra en seniorenflats gaat. Te koop vanaf 15 euro. „Mensen vragen toch: heb je iets bij je? Ze vinden het leuk om iets te kopen, maar het moet niet te duur zijn.”

Inmiddels heeft ze ook het personeel van zorgcentra als klant, en de kinderen van oudere bewoners. Haar eenmansbedrijfje draait inmiddels bijna anderhalf jaar. Juwelier Els kan er van leven.

Ze krijgt langzamerhand ook andere opdrachten dan ringen een schoonmaakbad geven of eenvoudige reparaties. Bijvoorbeeld om iets moois te maken van de trouwring van overleden man of vrouw. Of van een sieraad van een overleden kind, want ook dát komt voor. En dat is wat Els het leukste vindt: sieraden ontwerpen.

Els Schreijer denkt daarom alweer verder. Graag wil ze ook bij particulieren thuis over de vloer komen. Een nieuwe markt, want ze wil toch vooral sieraden ontwerpen. En ouderen doen dat niet zo snel. Het zou, zegt ze, de goede balans zijn.

Ideeën genoeg.

Zo inspireerde de geboorte van haar dochter Lisa haar om geboor-

Els Schreijer zoekt haar klanten op.

foto Theo van Zwam

tesieraden te maken. „Er zijn zoveel leuke geboortekaartjes, daar kun je iets mee doen.”

Ze toont het geboortekaartje van Lisa met daarop een aantal uilen. Een uil kan ze in zilver maken.

Leuk als een bedeltje voor een armband. Een zilveren uiltje voor een fotolijstje kan ook. Of verwerkt in een rammelaar. „Weer eens iets anders dan zilveren bekers van vroeger. Dit is persoonlijker.”

De ondernemster heeft meer plannen. Een rouwsieraad bijvoorbeeld, op het idee gebracht door de dood van haar opa. Ze heeft een vingerafdruk van hem - eerst in was, later maakte ze er een matrijs van - in zilver gegoten. Een kleinood dat ze aan een ketting kan bevestigen, of aan een armband. Haar familie vindt het een mooi idee.

Ze laat schetsontwerpen zien: een sieraad in de vorm van een traan, een ster, een hartje, een druppel. Maar het kan ook een boom zijn, een vis, water. Mogelijkheden genoeg. Els Schreijer wil ermee de boer op, presentaties geven bij crematoria presentaties. „Vaak zijn mensen er nog niet zo snel aan toe. Het heeft tijd nodig. Dan zorg ik dat de matrijs er is, kunnen ze later beslissen over het ontwerp.” Els komt ook graag langs bij stellen met trouwplannen. Ze heeft een aantal trouwringen in haar collectie. Stoere ringen. „Mannen zijn niet gewend een ring te dragen.” www.juwelierels.nl